

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 41/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. Š., P., v ktorej namietal porušenie svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. Spr. 698/95, Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 29 C 89/96 a Okresného súdu Bratislava I v konaní sp. zn. 16 Nc 10/96, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. Š. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. augusta 2005 doručená sťažnosť E. Š., P. (ďalej len „sťažovateľ“), doplnená podaním doručeným ústavnému súdu 14. decembra 2005, ktorou namietal porušenie svojho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní sp. zn. Spr. 698/95, Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 29 C 89/96 a Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní sp. zn. 16 Nc 10/96.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že 27. apríla 1995 podal krajskému súdu žalobu za „*trestanie slobody prejavu*“ v súvislosti s postupom sudcu Ústavného súdu Českej republiky v spojení s konaním sp. zn. 2 T 371/92 vedeným pred Okresným súdom Trnava a uznesením Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 6/92 zo 17. júna 1992, ktorá bola z dôvodu nepríslušnosti postúpená Okresnému súdu Trnava a následne okresnému súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza, že jeho žaloba, ktorá bola krajským súdom postúpená Okresnému súdu Trnava a následne okresnému súdu, nebola ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu vôbec prejednaná.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľ v návrhu rozhodnutia (*petite*) svojej sťažnosti žiada, aby ústavný súd vyslovil porušenie jeho práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 36 listiny postupom krajského súdu v konaní sp. zn. Spr. 698/95, Okresného súdu Trnava v konaní sp. zn. 29 C 89/96 a okresného súdu v konaní sp. zn. 16 Nc 10/96. Sťažovateľ zároveň žiada o priznanie spravodlivého finančného zadosťučinenia v sume „*okolo pol milióna korún*“.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

V zmysle čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Skúmal, či je v tomto prípade daná

právomoc ústavného súdu, ako aj všeobecné a osobitné náležitosti sťažnosti podľa ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

V zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Ústavný súd na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľa, ako aj jeho predchádzajúcich sťažností prejednaných ústavným súdom v konaniach sp. zn. Rvp 326/04, III. ÚS 32/04 a výzvy č. k. Rvp 1376/05-6 z 23. decembra 2005, ktorou požiadal predsedníčku okresného súdu o predloženie spisu sp. zn. 16 Nc 10/96, zistil nasledovné skutočnosti.

Sťažovateľ doručil krajskému súdu 27. apríla 1995 podanie, ktoré bolo pod sp. zn. Spr. 698/95 28. apríla 1995 postúpené z dôvodu vecnej nepríslušnosti Okresnému súdu Trnava. Okresný súd Trnava uvedené podanie zapísal do registra „C“ pod č. k. 29 C 89/96 a následne vydal 10. júna 1996 pokyn na postúpenie predmetnej veci okresnému súdu (predtým Obvodný súd Bratislava 1) z dôvodu miestnej nepríslušnosti podľa ustanovenia § 105 ods. 2 v spojení s ustanovením § 84 a 85 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Postúpenému podaniu bola na okresnom súde pridelená spisová značka 16 Nc 10/96.

Ústavný súd zo spisu okresného súdu sp. zn. 16 Nc 10/96, ktorý mu bol doručený 18. januára 2006, zistil, že okresný súd na pojednávaní 26. marca 1996 uznesením č. k. 16 Nc 10/96-20 konanie zastavil v zmysle ustanovenia § 43 ods. 2 OSP, pretože sťažovateľ napriek viacerým výzvam okresného súdu svoje podanie nedoplnil v zmysle náležitostí požadovaných ustanovením § 43 ods. 2 OSP.

Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu okresného súdu odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 27 Co 162/97-25 z 30. mája 1997 tak, že napadnuté

uznesenie okresného súdu potvrdil. Uvedené uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 27. marca 1998, pričom predmetné konanie bolo týmto dňom právoplatne skončené.

Sťažnosť ústavnému súdu bolo potrebné podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia – uznesenia krajského súdu č. k. 27 Co 162/97-25 z 30. mája 1997, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 27. marca 1998 a týmto dňom nadobudlo aj právoplatnosť. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde „Táto lehota stanovená zákonom o ústavnom súde je objektívnou lehotou, čo znamená, že zmeškanie tejto lehoty nie je možné odpustiť.“ Sťažnosť sťažovateľa bola podaná na poštovú prepravu 16. augusta 2005, teda od právoplatného vybavenia veci uplynulo nepochybne dlhšie časové obdobie ako zákonná dvojmesačná lehota, preto ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako podanú oneskorene (napr. rozh. sp. zn. III. ÚS 220/05 a III. ÚS 312/05).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2006